

[Morten Lange.]

kæmpe sig, selv om jeg godt er klar over, at der er modstridende interesser med de to øvrige ministerier, der er impliceret.

Jeg er fuldstændig klar over, at min formulering af spørgsmålet om fritagelse måske nok er lidt skarp, men jeg tror, det vil være muligt at komme længere med en ordning, som stiller personale til rådighed, end det, den højtærede minister her gav udtryk for, og jeg håber, at forhandlingerne vil medføre en lidt bedre ramme end det, ministeren lovede os; ellers bliver hjælpen nok lidt for kummersom.

Undervisningsministeren (Helveg Petersen): Jeg tror ikke, vi kan gå så forfærdelig meget videre, end vi er gået, og jeg vil gerne hertil føje, at det ikke er noget i forhold til lærermangelen overvældende stort antal lærere, der er tale om; der indkaldes i øjeblikket mellem 250 og 300 lærere til tjeneste inden for værnene. Vi kan imidlertid se på tingene, og hvis vi kan udvirke, at man kan lade lærere, der aftjener deres værnepligt, besøge vikartimer, er naturligvis undervisningsministeriet meget interesseret deri.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *O. Mathiasen* til undervisningsministeren:

„Finder ministeren det principielt rigtigt, at der i „Vejledning i seksualundervisning i folkeskolen“, der for nylig er udsendt på foranledning af undervisningsministeriet, er understreget, at seksualundervisningen kan indebære et meget alvorligt risikomoment for den undervisende lærer?“

O. Mathiasen: I kapitel 23 i den af undervisningsministeriet i 1960 udsendte vejledning for undervisning i folkeskolen, den såkaldte blå betænkning, der fra alle sider er anerkendt som et meget værdifuldt dokument i skolen, er der en række udmærkede betragtninger over folkeskolens seksualundervisning. Det fastslås heri, at sagen er meget vigtig, og at den må tages op. Til dato er der imidlertid et meget stort antal skoler, især i landkommunerne, som

overhovedet ikke har nogen seksualundervisning. Det pointeres i betænkningen, at der fra autoritativ side må gives skolen den størst mulige tryghed ved løsningen af denne opgave, og det henstilles til ministeriet, at der snarest gives skolerne en tilfredsstillende redegørelse for de retningslinjer, som bør følges ved denne undervisning. Denne henstilling har undervisningsministeriet efterkommet ved for kort tid siden at udsende en pjece på 32 sider, „Vejledning i seksualundervisning i folkeskolen.“ Der gøres her rede for de synspunkter for seksualundervisningen, som man anser for de rigtige, og desuden er der et meget betydningsfuldt afsnit om selve undervisningens tilrettelæggelse og en stofinndelingsplan for de forskellige årgange, en oversigt over forplantningens psykologi og fysiologi, kønssygdomme, seksualafvigelser fra det normale og endelig en glimrende oversigt over de sociale og juridiske bestemmelser vedrørende svangerskab, fødsel, børn født uden for ægteskab, svangerskabsafbrydelse og en hel del mere nyttigt stof, som denne undervisning naturligvis må omfatte. Hertil er denne sag efter min mening i den allerbedste orden, og hvis der ikke var et men ved sagen, ville sikkert mange lærere med glæde påtage sig opgaven med denne undervisning, så vanskelig den end er, efter grundig forberedelse.

Men der er altså et minus ved sagen, efter min mening et meget væsentligt minus. Det ligger i et par linjer i vejledningen, hvor det understreges, at denne undervisning indebærer et meget alvorligt risikomoment for den lærer, der påtager sig den. Jeg er alvorligt bange for, at ministeriet her faktisk har sat en kæp i hjulet for den videre udvikling af seksualundervisningen i folkeskolen. Jeg mener, det er givet, at enhver lærer, der påtager sig denne opgave, er klar over, at det er en meget vanskelig opgave, men netop derfor er det aldeles nødvendigt, at læreren har støtte fra alle skoleautoriteter lige fra den lokale i kommunen op til den højeste, selve undervisningsministeriet. Der må efter min mening absolut ikke være nogen som helst risiko for læreren i denne sag, og derfor finder jeg, det er noget uheldigt, at ministeriet ikke alene har antydnet, at der er en risiko, men stærkt har understreget denne.